

Ruimtelijke onderbouwing bij omgevingsvergunning 2018W2632

Ede, Zecksteeg 40

1 Inleiding

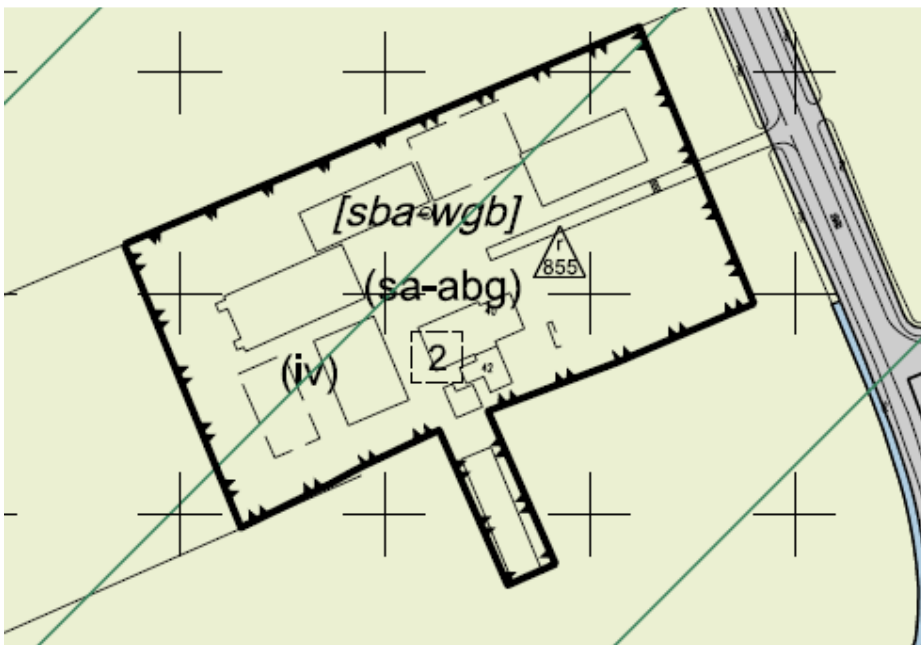
1.1 Huidige situatie

Het perceel Zecksteeg 40, Ede ligt in het agrarisch buitengebied van de gemeente Ede. Het perceel ligt in de directe nabijheid van het kruispunt Zecksteeg en Nieuwesteeg, circa 800 meter ten noorden van de woonwijk Kernhem in Ede. Kadastraal staat het perceel bekend als gemeente Ede, sectie H, nummer 2159 en 2160.

luchtfoto van het betreffende perceel (1:5000)

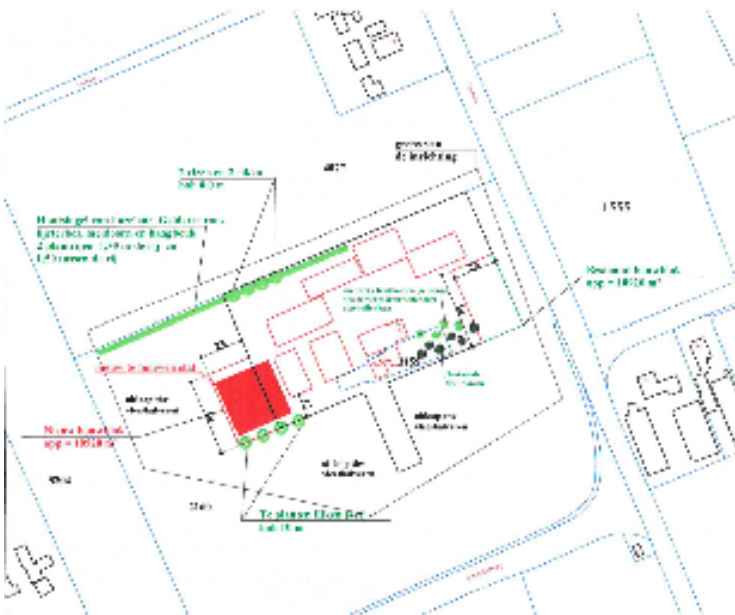
In het geldende bestemmingsplan 'Agrarisch Buitengebied Ede 2012' heeft het betreffende perceel de bestemming 'Agrarisch' met de functieaanduidingen 'agrarisch bedrijf groot' en 'intensieve veehouderij'. Daarnaast is er één woongebouw met twee wooneenheden van ten hoogste 855 m³ toegestaan met daarbij in totaal 100 m² aan bijgebouwen en overkappingen voor privégebruik. Het perceel is gelegen in het landbouwontwikkelingsgebied.

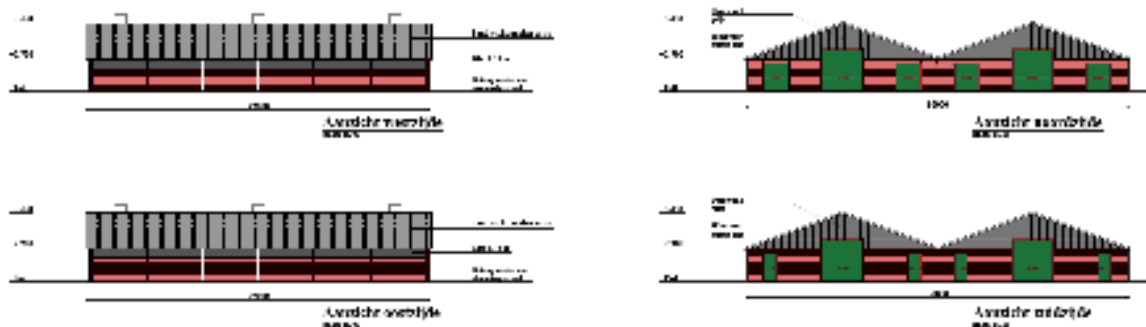
Fragment van de verbeelding bij het huidige bestemmingsplan

1.2 Toekomstige situatie

Deze planwijziging betreft een vormwijziging van het bouwvlak voor het perceel Zecksteeg 40/42 te Ede, ten behoeve van een nieuw te bouwen stal. De totale oppervlakte van het bouwvlak blijft na de vormwijziging ongewijzigd, namelijk 10920 m². Door de vormwijziging van het bouwvlak veranderen de bestaande bouw- en gebruiksmogelijkheden verder niet. Er blijft nog steeds één agrarisch bedrijf groot toegestaan met maximaal 5000 m² aan bedrijfsbebouwing (en overkappingen). Daarnaast is er één woongebouw van twee wooneenheden toegestaan met een maximale inhoud van 855 m³.

Situatietekening gewenste ontwikkelingen inclusief landschappelijke inpassing

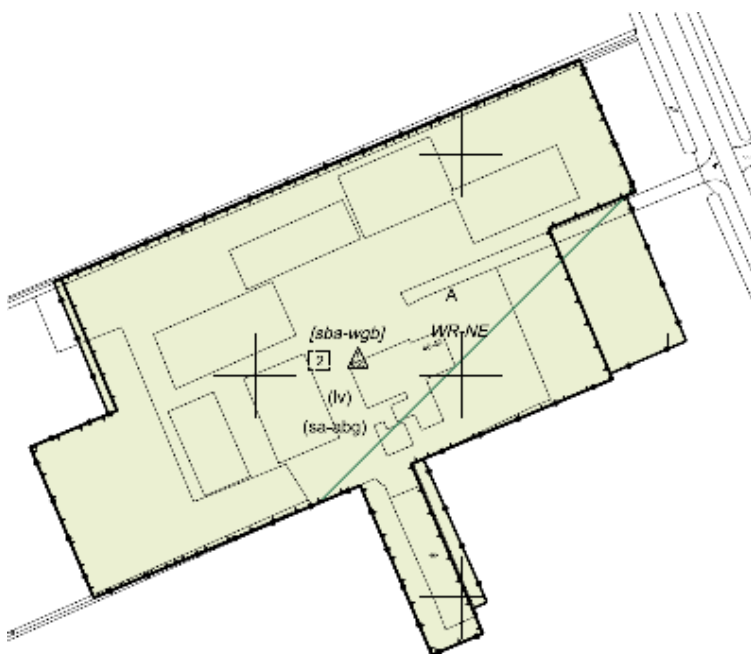
Aanzichten nieuwe schuur

1.3 Projectafwijakingsbesluit

De gemeente Ede heeft ervoor gekozen om dit soort kleine wijzigingen van het bestemmingsplan via een projectafwijakingsbesluit (art. 2.12 lid 1 A3 Wabo) mogelijk te maken.

Met deze ruimtelijke onderbouwing wordt inzichtelijk gemaakt dat de gevraagde activiteiten niet in strijd zijn met een goede ruimtelijke ordening. Hierin valt te lezen hoe de aanvraag is beoordeeld en welke onderzoeksresultaten daarbij gebruikt zijn.

Het onherroepelijke projectafwijakingsbesluit zal bij de eerstkomende actualisatieronde worden verwerkt in het bestemmingsplan. Daarbij zal de vorm van het bouwvlak zodanig worden gewijzigd dat alle bebouwing, inclusief deze nieuwbouw, weer binnen dat vlak ligt (zie onderstaand figuur). Met de inwerkingtreding van dit projectafwijakingsbesluit is het gewenste bouwvlak dus uitgangspunt voor eventuele verdere bouwplannen.

fragment van de verbeelding bij het toekomstige bestemmingsplan

1.4 Conclusie

De gevraagde omgevingsvergunning kan worden verleend. Het bestemmingsplan zal bij de eerstkomende actualisatieronde (voorjaar 2020) worden gewijzigd. De bouwmogelijkheden en het bouwvlak worden aangepast om een efficiëntere en toekomstbestendige bedrijfsvoering mogelijk te maken. Deze wijziging zorgt niet voor onaanvaardbare beperkingen van de gebruiks- en ontwikkelingsmogelijkheden van omliggende percelen. De beoogde uitbreiding voldoet aan alle geldende regels op het gebied van natuur en milieu. Er is voorzien in een goede landschappelijke inpassing van de gewenste nieuwbouw.

2 Onderbouwing

Deze bestemmingsplanwijziging is getoetst aan het geldende ruimtelijke beleid en aan de sectorale wetgeving op het gebied van landschap, ecologie, milieu, bodem, luchtkwaliteit, externe veiligheid, geluidhinder, verkeer, archeologie, cultuurhistorie en water. Vanuit deze aandachtsgebieden zijn geen belemmeringen voor de bestemmingsplanwijziging naar voren gekomen. Voor zover er vanuit deze aandachtsvelden reden is tot extra toelichting is dat hieronder weergegeven.

2.1 Beleid

Vormwijziging bouwvlak

In artikel 3.8.1 van het bestemmingsplan “Agrarisch Buitengebied Ede 2012” is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen. Hiermee is het mogelijk om, onder bepaalde voorwaarden, de vorm van het bouwvlak te wijzigen:

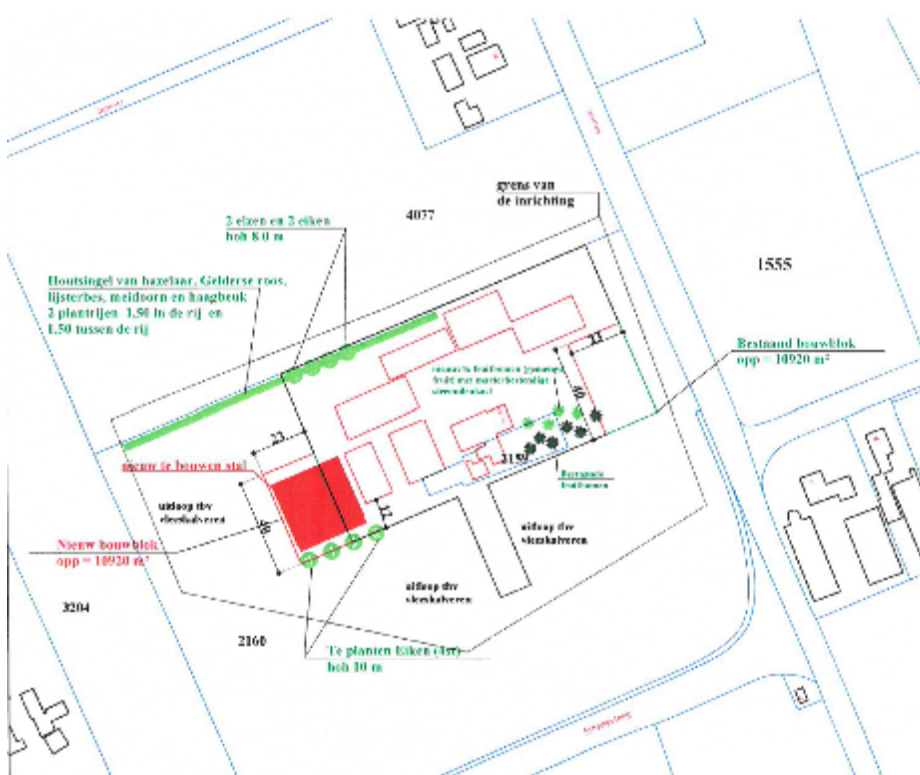
- a. de oppervlakte van een bouwvlak mag niet worden vergroot;
- b. de wijziging is noodzakelijk voor een verantwoorde bedrijfsvoering, voor toepassing van milieuvorschriften en/of wegens andere wettelijke bepalingen;
- c. er sprake is van een landschappelijke inpassing;
- d. de wijziging leidt niet tot onevenredige aantasting van de gebruiks- en ontwikkelingsmogelijkheden van de naastgelegen percelen.

De gevraagde wijziging van de vorm van het bouwvlak voldoet aan deze voorwaarden. De omvang van het bouwvlak blijft onveranderd. Door de aangepaste vorm van het bouwvlak kan een extra stal gebouwd worden bij het agrarische bedrijf. Deze locatie is bedrijfvoeringstechnisch het meest gewenst. Daarnaast zal het perceel landschappelijke ingepast worden door middel van een houtsingel aan de noorzijde van het perceel en een rij eiken aan de zuidzijde van het perceel. Onder het kopje Landschap wordt hier verder op in gegaan. De wijziging heeft verder niet voor onevenredig nadelige gevolgen voor de gebruiks- en ontwikkelingsmogelijkheden van omliggende percelen. Dit blijkt uit de onderbouwing zoals hieronder beschreven onder het kopje milieu

Voor een aanvullende uiteenzetting van het geldende beleid op dit punt wordt verwezen naar de toelichting van het achterliggende bestemmingsplan Agrarisch Buitengebied Ede 2012.

2.2 Landschap

Dit plan is getoetst aan de geldende kaders voor het buitengebied, waaronder het beeldkwaliteitsplan buitengebied Ede uit 2011 en het programma buitengebied uit 2016. Het perceel ligt in het heide- en broekontginningslandschap. De zuidelijke erfgrens wordt versterkt door enkele eiken en een boomgaard, aan de noordzijde van het bouwvlak wordt een houtsingel van hazelaar, gelderse roos etc aangeplant. Deze landschapselementen dragen bij aan een goede landschappelijke inpassing van het perceel.

Situatietekening gewenste ontwikkelingen inclusief landschappelijke inpassing

In op bovenstaande tekening is de aanleg en het onderhoud van het inrichtingsplan vastgelegd en een concrete uitwerking van het beplantingsplan gegeven.

Inpassing omvat:

- aanplant 2+4 stuks zomereik en 2 stuks zwarte els, plantmaat 16-18 incl boompaal en -band.
- aanplant van houtsingel van hazelaar, Gelderse Roos, Lijsterbes, meidoorn en haagbeuk, 2 plantrijen, plantafstand tussen planten en rijen 1,50 meter, in totaal 120 stuks plantgoed
- 4 stuks hoogstamfruitbomen, plantmaat 10-12 incl boompaal en -band.

De aanplant van nieuwe, groene landschapselementen ten behoeve van de inpassing dient aansluitend aan de bouw te worden gerealiseerd. Indien de bouw na 1 april wordt opgeleverd verschuift de aanleg naar de volgende plantseizoen. Het plantseizoen loopt van 15 november tot 1 april. Na het realiseren van de beplanting moet deze duurzaam in stand gehouden worden.

2.3 Ecologie

Wet natuurbescherming

De Wet natuurbescherming is gericht op:

- het beschermen en ontwikkelen van de natuur, mede vanwege de intrinsieke waarde en het behouden en herstellen van de biologische diversiteit;
- het doelmatig beheren, gebruiken en ontwikkelen van de natuur ter vervulling van maatschappelijke functies;
- het verzekeren van een samenhangend beleid gericht op het behoud en beheer van waardevolle landschappen, vanwege hun bijdrage aan de biologische diversiteit en hun cultuurhistorische betekenis, mede ter vervulling van maatschappelijke functies.

De bevoegdheid voor het verlenen van ontheffingen en vrijstellingen bij soortenbescherming ligt grotendeels bij de provincies. De provincie is bevoegd gezag voor de toetsing van handelingen met mogelijke gevolgen voor beschermde dier- en plantensoorten (de soortenbeschermingsbepalingen) én voor Natura 2000-gebieden (de gebiedenbeschermingsbepalingen). Alleen bij ruimtelijke ingrepen waarmee grote nationale belangen zijn gemoeid, blijft het Rijk bevoegd gezag.

Zorgplicht

Het eerste artikel in de Wet natuurbescherming heeft betrekking op de zorgplicht en heeft betrekking op het voorkomen of beperken van schade aan soorten en gebieden, voor zover deze niet middels overige verbodsbepalingen zijn gereguleerd. Het gaat daarbij in de praktijk vooral om minder streng beschermde soorten, waarbij het onnodig doden, verwonden of beschadigen dient te worden vermeden.

Soortbescherming

De Wet natuurbescherming onderscheidt beschermingsregimes voor soorten op grond van internationale verdragen, aangevuld met soorten die vanuit een nationaal oogpunt beschermd worden. Hierdoor zijn er in de Wet natuurbescherming drie verschillende verbodsartikelen per categorie soorten;

- soorten van de Vogelrichtlijn (artikel 3.1);
- soorten van de Habitatrichtlijn en de verdragen van Bern en Bonn (artikel 3.5);
- andere soorten (artikel 3.10).

Gebiedsbescherming

Indien een plangebied in of nabij een beschermd gebied is gelegen, dan dient te worden bepaald of er een (extern) effect valt te verwachten. Het gaat daarbij om Natura 2000-gebieden en gebieden behorend tot het Natuurnetwerk Nederland.

Natura 2000

Natura 2000 is de benaming voor een Europees netwerk van natuurgebieden waarin belangrijke flora en fauna voorkomen, gezien vanuit een Europees perspectief. Met Natura 2000 wil men deze flora en fauna duurzaam beschermen. De staatssecretaris van Economische Zaken heeft voor Nederland ruim 160 Natura 2000-

gebieden aangewezen. Gezamenlijk hebben ze een oppervlak van ruim 1,1 miljoen hectare. Ze maken deel uit van een samenhangend netwerk van natuurgebieden in de Europese Unie die zijn aangewezen op grond van de vogelrichtlijn en habitatrichtlijn. Het doel van Natura 2000 is het keren van de achteruitgang van de biodiversiteit.

Binnen een gebied kan spanning optreden tussen economie en ecologie. In een zogenaamd beheer-plan leggen Rijk en provincies vast welke activiteiten, op welke wijze mogelijk zijn. Uitgangspunt is steeds het realiseren van ecologische doelen met respect voor en in een zorgvuldige balans met wat particulieren en ondernemers willen. Het opstellen gebeurt daarom in overleg met alle direct betrokkenen, zoals beheerders, gebruikers, omwonenden, gemeenten, natuurorganisaties en waterschappen. Samen geven ze invulling aan beleven, gebruiken en beschermen. Daar draait het om in de Nederlandse Natura 2000-gebieden (bron: Regiegroep Natura 2000).

Het is krachtens de Wet natuurbescherming verboden zonder vergunning van gedeputeerde staten projecten te realiseren of andere handelingen te verrichten die gelet op de instandhoudings-doelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor dat gebied is aangewezen (artikel 2.7, lid 2). Handelingen die een negatieve invloed hebben op Natura 2000-gebieden, worden slechts onder strikte voorwaarden toegestaan. Een vergunning is vereist. Door middel van het Nederlandse vergunningsstelsel wordt een zorgvuldige afweging gewaarborgd. De vergunningen zullen beoordeeld en afgegeven worden door de desbetreffende provincie.

Houtopstanden

De bescherming van houtopstanden onder conform hoofdstuk 4 van de Wet natuurbescherming heeft als doel om het aanwezige areaal bos in Nederland te behouden. Onder houtopstanden vallen alle zelfstandige eenheden van bomen, boomvormers of struiken van een oppervlakte van tien are of meer of rijbeplanting die meer dan twintig bomen omvat.

Natuurnetwerk Nederland (Gelderse Natuurnetwerk (GNN)

Conform artikel 1.12 van de Wet natuurbescherming dragen gedeputeerde staten in hun provincie zorg voor de totstandkoming en instandhouding van een samenhangend landelijk ecologisch netwerk, genaamd 'Natuurnetwerk Nederland'. Zij wijzen daartoe in hun provincie gebieden aan die tot dit netwerk behoren. De planologische begrenzing en beschermingsregimes van het Natuurnetwerk Nederland loopt via het traject van de provinciale ruimtelijke structuurvisies en verordeningen.

Resultaten

Het plangebied is niet gelegen in een beschermd natuurgebied. Er is daarom geen verdere toetsing noodzakelijk aan de Wet natuurbescherming of het GNN. Voor uitbreiding is op 8 feb 2019 een vergunning Wet natuurbescherming verleent door de Provincie verleent welke inmiddels onherroepelijk is met het zaaknummer 2018-012732.

Voor de voorgenomen ontwikkeling is een quickscan ecologie uitgevoerd door Natuurcompas. Uit deze quickscan volgen kort de volgende conclusies.

Voor soorten die vallen onder art. 3.10 (of 3.5) van de Wet natuurbescherming en waarvoor geen vrijstelling is afgegeven, geldt dat bij aantasting van vaste rust- en verblijfplaatsen een ontheffing moet worden aangevraagd. Binnen het plangebied komen mogelijk de bunzing, hermelijn, wezel, steenmarter, huismus en steenuil voor. De werkzaamheden leiden echter niet tot aantasting van een verblijfplaats van één van deze soorten, uitgezonderd de steenuil. Wel verdwijnt er als gevolg van de bouw van twee stallen matig geschikt foerageergebied.

Voor de steenuil geldt dat de voorgenomen plannen leiden tot een aantasting van de functionele leefomgeving van de steenuil. Door het treffen van mitigerende maatregelen kan echter worden voorkomen dat er sprake is van een negatief effect op het steenuilterritorium. Wanneer deze maatregelen worden opgevolgd is er geen sprake van een overtreding van de Wet natuurbescherming. Er is geen sprake van een overtreding van de Wet natuurbescherming. Nader onderzoek of het aanvragen van een ontheffing van verbodsbepalingen van de Wet natuurbescherming is niet noodzakelijk.

Randvoorwaarden inrichtingsplan leefgebied steenuil

De beoogde plannen leiden tot een beperkte aantasting van de functionele leefomgeving van de steenuil. Vanuit de Wet natuurbescherming zijn er daarom enkele inrichtingsmaatregelen noodzakelijk ten behoeve van de steenuil. Hieronder worden enkele inrichtingsmaatregelen besproken die de kwaliteit van het leefgebied voor de steenuil kunnen versterken:

- Het plaatsen van 1 of meerdere marterbestendige steenuilencasten;
- Het creëren van hoekjes met ruigten of andere schuilmogelijkheden voor kleine zoogdieren. Hiervoor kunnen struwelen worden aangeplant of boomstronken of takkenrillen worden geplaatst;
- De bestaande boomgaard kan worden uitgebreid. De steenuil is een soort die graag foerageert in boomgaarden;
- De aanleg van een extensief beweide en beheerde graslandje met een kruidenrijke zoombeplanting.

Door het treffen van enkele van de bovenstaande maatregelen wordt een kwaliteitsimpuls aan het territorium gegeven. Hiermee worden de negatieve effecten als gevolg van de bouw van 2 stallen teniet gedaan.

In het inrichtingsplan van 15/08/2019 zijn voldoende maatregelen opgenomen om het leefgebied van de steenuil te compenseren. Het inrichtingsplan zal moeten worden opgenomen in de anterieure overeenkomst met de voorgestelde maatregelen.

Conclusie

Vanuit de wet Natuurbescherming zijn er geen belemmeringen voor de uitvoering van dit bestemmingsplan mits bovenstaande voorwaarden in acht worden genomen en het leefgebied van de steenuil wordt versterkt met de genoemde voorwaarden.

2.4 Bedrijven en milieuzonering

Toetsingskader

De VNG-publicatie Bedrijven en milieuzonering (editie 2009) is een algemeen geaccepteerd hulpmiddel in de ruimtelijke ordening. In de publicatie wordt voor een aantal milieuaspecten per milieucategorie een indicatieve afstand aangegeven die aangehouden wordt voor beoordeling bij ruimtelijke ontwikkelingen. Deze afstanden zijn van belang wanneer in de directe nabijheid van bedrijvigheid gevoelige bestemmingen zoals woningen worden gerealiseerd en vice versa. Er kan eventueel (door middel van nader onderzoek) gemotiveerd worden afgeweken van de richtafstand uit de VNG-publicatie.

Naast de geadviseerde milieuzonering voor bedrijven op basis van de VNG-publicatie, kunnen er ook nog afstandscriteria uit specifieke milieuwet- en regelgeving gelden. Denk hierbij aan de Wet milieubeheer, de agrarische geurwetgeving en de veiligheidsregelgeving. Deze regelgeving geldt uiteindelijk als toetsingskader voor de toegestane milieueffecten. Ook deze afstandscriteria worden meegenomen bij de beoordeling.

Beschouwing plangebied

Omdat richtafstand voor het aspect geur bij een veehouderij bepalend is en dit aspect in paragraaf 2.5 apart wordt behandeld, wordt kortheidshalve naar de deze paragraaf verwezen. Voor de aspecten geluid, stof en gevaar worden de richtafstanden uit Bedrijven en milieuzonering (ruimschoots) gehaald.

Conclusie

Geen belemmeringen voor het plan, dit wordt verder onderbouwd in paragraaf 2.5.

2.5 Geur veehouderijen

Met dit plan wordt planologisch een extra vleeskalverenstal op het perceel Zecksteeg 40 in Lunteren mogelijk gemaakt. Hiertoe dient de vorm van het agrarisch bouwvlak te worden gewijzigd. Het bouwvlak wordt niet vergroot.

Op het bedrijf worden na de wijziging 50 stuks vrouwelijk jongvee tot 2 jaar, 10 vleesstieren en 905 vleeskalveren gehouden.

Bij de voorbereiding van een bestemmingsplan toetst het bevoegde gezag of na de uitbreiding van het bedrijf ter plaatse van omliggende gevoelige bestemmingen nog een voldoende goed woon- en leefklimaat is garanderen.

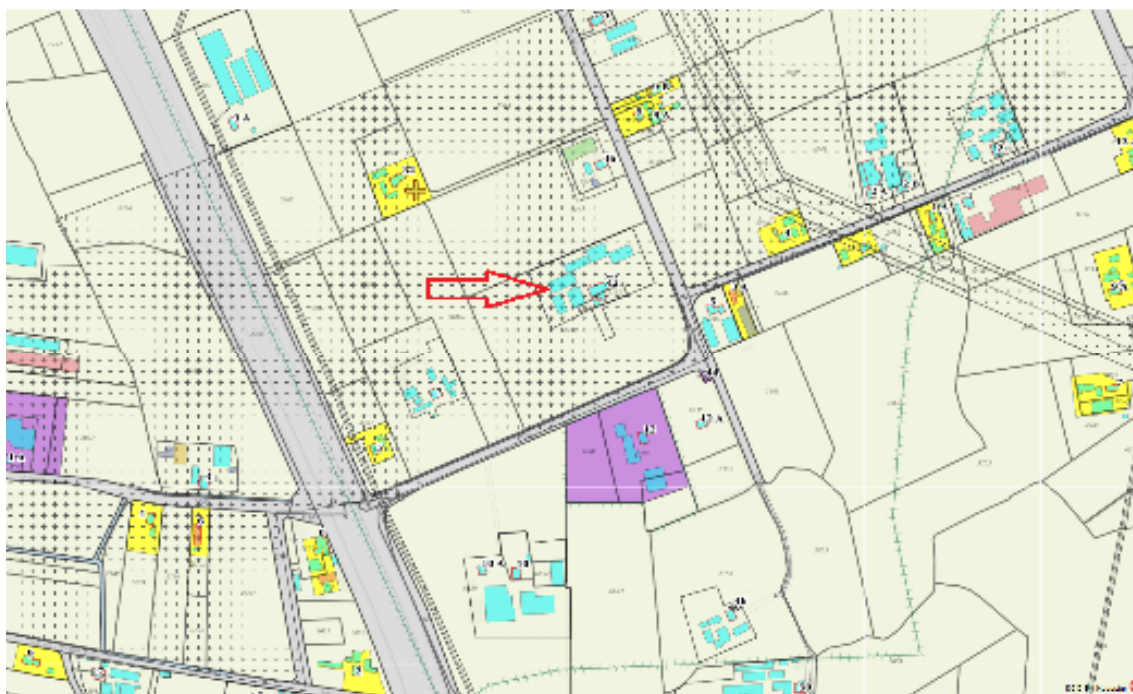
Uitgangspunt voor deze toetsing zijn de normen en afstanden zoals die bijvoorbeeld in de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) zijn vastgelegd. Veel bedrijven hebben geen omgevingsvergunning milieu meer nodig maar vallen onder algemene milieuregels zoals vastgelegd in het Activiteitenbesluit milieubeheer. Aangezien de geurnormen uit de Wgv vrijwel één op één zijn overgenomen in het Activiteitenbesluit, kunnen bedrijven die onder dit besluit vallen ook gewoon worden meegenomen in de Wgv-toets.

Toetsing woon- en leefklimaat

Voor het woon- en leefklimaat nabij een veehouderij de geurbelasting veelal bepalend. Zowel de voorgrondbelasting (vanwege een nabijgelegen bedrijf) als de achtergrondbelasting (vanwege alle bedrijven in de omgeving samen) en de vereiste minimaal aan te houden vaste afstanden kunnen een rol spelen.

In de omgeving liggen een aantal burger- en bedrijfswoningen.

Op onderstaande luchtfoto is het perceel met omliggende gevoelige locaties weergegeven.

De geurbelasting vanwege Zecksteeg 40 op de omliggende woningen is in onderstaande tabel weergegeven.

adres	Xcoördinaat	Ycoördinaat	Geurnorm	Geurbelasting
Zecksteeg 44	171 151	452 175	14,0	8,4
Zecksteeg 32	170 776	452 415	14,0	6,9
Schampsteeg 5	170 749	452 086	14,0	5,4
Schampsteeg 8	170 678	451 971	14,0	3,0
Schampsteeg 12	171 074	452 099	14,0	7,6
Schampsteeg 12a	171 148	452 114	14,0	6,7

Beoordeling

In 2002 heeft de GGD een richtlijn Geurhinder opgesteld waarin een tabel is opgenomen met een beoordeling welke milieukwaliteit hoort bij een bepaald percentage geurgehinderden. Eerder al was in een ruim opgezet onderzoek door PRA Odournet onder 2000 respondenten bepaald welke percentage geurgehinderden te verwachten is bij een bepaalde geurbelasting.

Deze twee gegevens samen leveren de volgende tabel op.

Tabel: Relatie geurbelasting – geurhinder - leefklimaat

Voorgrondbelasting geur	Relatieve kans geurhinder	Beoordeling leefklimaat
OuE/m ³	%	
1	< 5	Zeer goed
1,5 – 3,5	5 – 10	Goed
4 – 6,5	10 – 15	Redelijk goed
7 – 10	15 – 20	Matig
11 – 14	20 – 25	Tamelijk slecht
15 – 18	25 – 30	Slecht
19 – 25	30 – 35	Zeer slecht
26 – 32	35 – 40	Extreem slecht

Berekend is een geurbelasting op omliggende woningen tussen 3,0 en 8,4 Ou/m³. Uit de tabel volgt dan dat sprake is van een woon- en leefklimaat dat is te typeren als matig tot goed.

Met deze berekende waarden voor de voorgrondbelasting wordt ruimschoots voldaan aan de wettelijke grenswaarden volgens de Wet geurhinder en veehouderijen van 14 Ou/m³.

Achtergrondbelasting geur

Omdat de berekende voorgrondbelasting vanuit Zecksteeg 40 relatief laag is, zal ook de bijdrage van het bedrijf aan de achtergrondbelasting gering zijn. In de omgeving is bovendien geen sprake van een concentratie van veehouderijen. Om die reden kan een verdere beoordeling van de achtergrondbelasting achterwege blijven.

Luchtkwaliteit

Op grond van hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer (Wm) gelden milieukwaliteitseisen voor de buitenlucht. Het houden van dieren leidt onder meer tot de uitstoot van fijn stof. In bijlage 2 van de Wm zijn normen opgenomen, waaronder grenswaarden voor zwevende deeltjes (= fijn stof = PM10). De volgende grenswaarden gelden voor fijn stof:

- 40 microgram/m³ als jaargemiddelde concentratie;
- 50 microgram/m³ als vierentwintig-uurgemiddelde concentratie, waarbij geldt dat deze maximaal

35 etmalen per kalenderjaar mag worden overschreden.

De concentraties verontreinigende stoffen in de buitenlucht zijn berekend zoals voorschreven in de Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007. Dit betekent dat in principe overal buiten de grens van de inrichting (lees: het bouwvlak) voldaan moet worden aan de luchtkwaliteitseisen. In artikel 5.19 lid 2 Wm zijn op deze bepaling enkele uitzonderingen gegeven. Er vindt geen vaststelling van het kwaliteitsniveau plaats op:

- locaties die zich bevinden in gebieden waartoe leden van het publiek geen toegang hebben en waar geen vaste bewoning is;
- terreinen waarop een of meer inrichtingen zijn gelegen, waar bepalingen betreffende gezondheid en veiligheid op arbeidsplaatsen als bedoeld in artikel 5.6 lid 2 Wm, van toepassing zijn;
- de rijbaan van wegen en de middenberm van wegen, tenzij voetgangers normaliter toegang tot de middenberm hebben.

Toetsing aan de grenswaarden

Gelet op de aard van het bedrijf, de diercategorieën die worden gehouden en overige bedrijfsactiviteiten is er sprake van een relevante uitstoot van fijn stof. Daarom is met het verspreidingsmodel ISL3a berekend wat de bijdrage van het bedrijf aan de totale concentratie fijn stof ter plaatse is.

Deze berekening is als bijlage bij de aanvraag gevoegd.

Uit de berekening blijkt dat aan de luchtkwaliteitseisen voor fijn stof ruimschoots wordt voldaan.

Conclusie

Aan de Zecksteeg 40 is het mogelijk de vorm van het bouwvlak 'Agrarisch' te wijzigen voor het realiseren van een vleeskalverenstal.

2.6 Luchtkwaliteit

Wettelijk kader

Op 15 november 2007 is de zogenoemde Wet luchtkwaliteit, hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer (Wm), in werking getreden ter vervanging van het Besluit luchtkwaliteit 2005. In deze wet is gestreefd naar meer flexibiliteit als het gaat om de koppeling van luchtkwaliteitseisen en ruimtelijke ontwikkelingen. Deze flexibiliteit is met name terug te vinden in een verdeling in projecten die wel (IBM) of niet (NIBM) in betekenende mate bijdragen aan de luchtkwaliteit.

De kritische componenten in Nederland zijn fijn stof (PM10) en stikstofdioxide (NO2). De concentratie van de overige vervuילende stoffen, waaronder benzeen, lood, zwaveldioxide en koolstofoxide, bevindt zich in Nederland ruim onder de grenswaarden.

In de algemene maatregel van bestuur 'Niet in betekenende mate bijdragen' (Besluit NIBM) en de ministeriële regeling NIBM (Regeling NIBM) zijn de uitvoeringsregels vastgelegd die betrekking hebben op het begrip

NIBM. Per 1 augustus 2009 geldt als NIBM-grens 3% van de grenswaarde. In de Regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen (inrichtingen, kantoor- en woningbouwlocaties) opgenomen die niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze gevallen kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Ruimtelijke ontwikkelingen die wel in belangrijke mate de luchtkwaliteit beïnvloeden (IBM-projecten) zijn opgenomen in het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Dit programma heeft tot doel in heel Nederland tijdig te voldoen aan de grenswaarden en omvat enerzijds alle IBM-projecten en anderzijds nationale, regionale en lokale maatregelen ter verbetering van de luchtkwaliteit. Middels de jaarlijkse monitoring wordt de luchtkwaliteit in heel Nederland op leefniveau getoetst aan de grenswaarden. Indien nodig wordt middels maatregelen bijgestuurd om tijdig aan de normen te voldoen.

Beschouwing plangebied

Er is met het verspreidingsmodel ISL3a een berekening gemaakt van de fijnstofbelasting van de omliggende woningen. Uit de berekening blijkt dat een jaargemiddelde belasting tot ongeveer 21,5 microgram per kuub lucht te verwachten is. Volgens de Wet luchtkwaliteit is een belasting tot 40 microgram/m³ toelaatbaar.

Voor de piekconcentraties is berekend dat op maximaal 9 dagen per jaar een concentratie van meer dan 50 microgram/m³ te verwachten is, waar wettelijk maximaal 35 dagen zijn toegestaan.

Er wordt voor fijn stof derhalve ruimschoots aan de wettelijke normen voldaan.

Van stikstofoxide zijn bij dit bedrijf geen significante emissies te verwachten.

Conclusie

Het aspect luchtkwaliteit geeft geen belemmeringen om aan dit plan mee te werken.

2.7 Geluid

Wettelijk kader

Sinds het eind van de jaren zeventig vormt de Wet geluidhinder (Wgh) een belangrijk juridisch kader voor het Nederlandse geluidsbeleid. Deze wet biedt onder andere geluidsgevoelige bestemmingen (zoals woningen) bescherming tegen geluidhinder van wegverkeerslawaai, spoorweglawaai en industrielawaai door middel van zonering. De Wgh is daarom sterk gelinkt aan de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Momenteel wordt gewerkt aan een grootschalige aanpassing van de Wet geluidhinder. Op 1 juli 2012 zijn de eerste wijzigingen in werking getreden en ondergebracht in hoofdstuk 11 van de Wet milieubeheer. De wijzigingen hebben uitsluitend betrekking op de aanleg en reconstructie van hoofdwegen (rijkswegen) en hoofdspoorwegen middels de systematiek van geluidproductieplafonds.

De systematiek van de zonering Wet geluidhinder houdt in dat langs (spoor)wegen en rond gezoneerde industrieterreinen een planologisch aandachtsgebied (de zone) ligt waarbinnen in een aantal situaties bescherming wordt geboden aan geluidsgevoelige bestemmingen. Deze bescherming geldt in de volgende situaties:

- indien middels een ruimtelijk besluit de aanleg van een gemeentelijke of provinciale weg of een industrieterrein wordt mogelijk gemaakt;

- indien middels een ruimtelijk besluit een geluidsgevoelige bestemming in de zone van een (spoor)weg of industrieterrein wordt mogelijk gemaakt;
- indien een reconstructie/wijziging aan een bestaande gemeentelijke of provinciale weg (al dan niet in combinatie met een ruimtelijk besluit) wordt doorgevoerd.

In bovenstaande situaties geldt voor nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen in de zone van een weg een beschermingsniveau van 48 decibel (dB). Dit is de wettelijke voorkeurswaarde. Door middel van een zogenaamde hogere waarde procedure kan het bevoegd gezag in bepaalde gevallen, indien geluidsmaatregelen niet doelmatig zijn, gemotiveerd afwijken van de voorkeurswaarde en een hogere geluidsbelasting (zogenaamde hogere waarde) toestaan. De maximale ontheffingswaarde bedraagt voor nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen in de zone van een bestaande weg in buiten stedelijk gebied 53 dB.

Beschouwing plangebied

Met het plan wijzigt de bestemming van de al bestaande bedrijfswoning(en) verder niet. Ook worden geen nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen mogelijk gemaakt.

Conclusie

Met het plan worden geen nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen mogelijk gemaakt. Geluid van wegverkeer vormt geen belemmering voor het plan.

2.8 Externe veiligheid

Wettelijk kader

Externe veiligheid gaat over het binnen aanvaardbare grenzen houden van risico's voor mens en milieu bij het gebruik, de opslag en het vervoer van gevaarlijke stoffen. Het gaat daarbij uitsluitend om de kans dat derden (omwonenden) dodelijk letsel oplopen door een calamiteit bij een bedrijf of door een ongeval bij het vervoer van gevaarlijke stoffen. Rond bedrijven en langs routes (of buisleidingentracés) waarover gevaarlijke stoffen worden vervoerd, zijn daarom invloedsgebieden ingesteld waarbinnen de risico's moeten worden onderzocht en getoetst voor toekomstige bebouwing. Deze risico's worden uitgedrukt in een plaatsgebonden risico (PR) en een groepsrisico (GR) en betreffen alleen de personen die niet deelnemen aan deze activiteiten.

Het PR is de kans per jaar dat een persoon op een bepaalde plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen, indien hij onafgebroken en onbeschermd op die plaats zou verblijven. Het PR wordt weergegeven met risicocontouren rondom een inrichting of langs een vervoersas. Het GR drukt de kans per jaar uit dat een groep mensen van minimaal een bepaalde omvang overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Bij overschrijding van de oriëntatiewaarde voor het groepsrisico of een significante toename dient het bevoegd gezag het groepsrisico te betrekken bij de vaststelling van het ruimtelijk besluit. Voor deze groepsrisico verantwoording is de hoogte van het groepsrisico of de toename ervan onderdeel van de afweging. Daarnaast worden factoren meegenomen zoals mogelijke bronmaatregelen ter verlaging van het risico, eventuele alternatieven, de bestrijdbaarheid van het incident en de zelfredzaamheid

van de personen in het invloedsgebied. Daarvoor wordt door het bevoegd gezag advies gevraagd aan de Veiligheids- en Gezondheidsregio Gelderland Midden (VGGM).

Ongevallen met gevaarlijke stoffen kunnen nader worden onderscheiden in ongevallen met betrekking tot:

- bedrijven;
- vervoer gevaarlijke stoffen door buisleidingen;
- vervoer gevaarlijke stoffen over weg, water of spoor.

Het op 27 oktober 2004 in werking getreden Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) regelt hoe een gemeente of provincie moet omgaan met risico's voor mensen buiten een bedrijf als gevolg van de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen in een bedrijf.

Met betrekking tot buisleidingen wordt het wettelijk kader gevormd door het Besluit externe veiligheid buisleidingen dat op 1 januari 2011 in werking is getreden.

Om meer afstemming te verkrijgen tussen transport van gevaarlijke stoffen, veiligheid en ruimtelijke ontwikkelingen is op 1 april 2015 de Wet basisnet in werking getreden. Tegelijkertijd is het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt) in werking getreden. Dit besluit schrijft voor hoe overheden dienen om te gaan met risico's als gevolg van transportassen zoals wegen en spoorwegen. Het basisnet bevat een netwerk van alle relevante routes van gevaarlijke stoffen, zowel via het spoor als over de weg en het water. In het basisnet worden de maximale toelaatbare risico's langs die gevaarlijke routes in zones en tabellen vastgelegd.

Beschouwing plangebied

Volgens de risicokaart van de provincie Gelderland liggen geen risicobronnen in de directe omgeving, die van invloed zijn op het plangebied. Over de rond het plangebied gelegen wegen worden geen relevante hoeveelheden gevaarlijke stoffen vervoerd.

Conclusie

Het aspect externe veiligheid vormt geen belemmering voor dit plan.

2.9 Archeologie

Algemeen

In 2018 is de erfgoednota 'Erfgoed maakt Ede! Erfgoedbeleid gemeente Ede 2018' door de gemeenteraad vastgesteld. In deze nota is het integrale erfgoedbeleid van de gemeente vastgelegd, waar archeologie een onderdeel van uit maakt. In de erfgoednota zijn de wettelijke kaders uit de Erfgoedwet uit 2016 verwerkt. Wat betreft archeologie zijn de wettelijke kaders in de Erfgoedwet niet wezenlijk veranderd. Het gemeentelijk archeologiebeleid zoals vastgesteld in de archeologienota uit 2012 'Archeologie in Evenwicht, Archeologienota gemeente Ede 2012-2015' blijft daarom van kracht.

De archeologienota uit 2012 stoelt op de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (2007), een wetswijziging van de Monumentenwet. Met deze wetswijzigingen heeft de zorg voor het archeologisch erfgoed een prominentere plaats gekregen in het proces van de ruimtelijke planvorming. Gemeenten zijn wettelijk

verplicht bij vaststelling van een bestemmingsplan en bij het bestemmen van de in dat plan begrepen grond rekening te houden met zowel de bekende als de te verwachten archeologische waarden.

Op een aantal punten biedt de wet de gemeente ruimte om archeologieregels op eigen wijze in te vullen. Met de archeologienota uit 2012 is deze ruimte benut en is gemotiveerd hoe in Edese bestemmingsplannen met archeologie wordt omgegaan. In de nota zijn onder andere een aantal vrijstellingen voor archeologisch onderzoek opgenomen en is een verruiming (versoepeling) van de in de wet vastgelegde ondergrenzen doorgevoerd. De nota vormt de basis voor de archeologische regeling in dit bestemmingsplan.

Bij de inventarisatie van bekende en te verwachten archeologische waarden in het onderhavige bestemmingsplangebied is gebruikt gemaakt van de Cultuurhistorische Waardenkaart Ede.

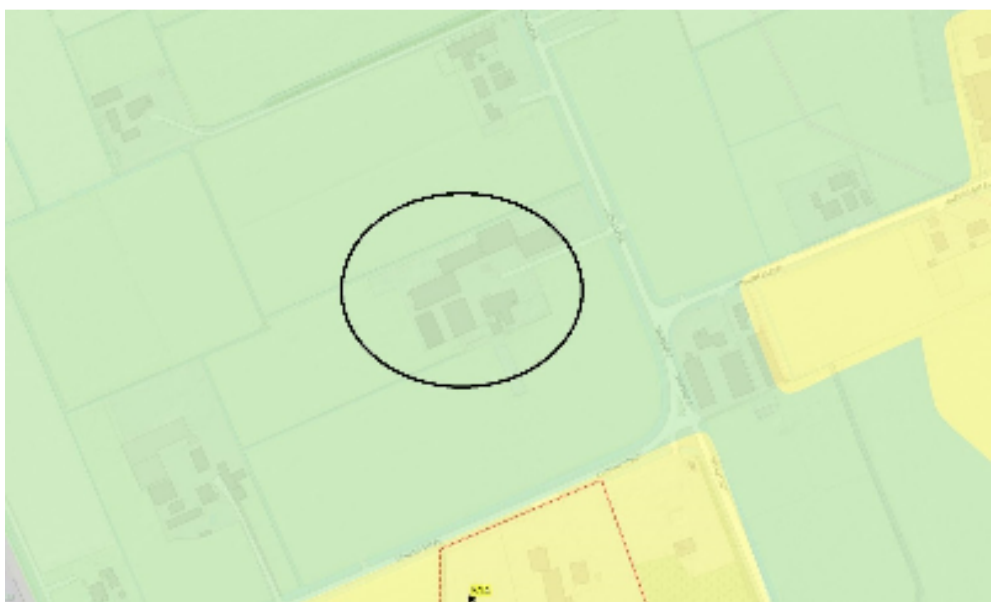
Situatie plangebied

In het bijgevoegde figuur is het gehele bestemmingsplangebied te zien, zoals weergegeven op de Cultuurhistorische Waardenkaart, kaartbijlage archeologie (2013). De groene kleur geeft aan dat de trefkans op archeologische resten in het plangebied laag is. Op de Cultuurhistorische Waardenkaart heeft het plangebied een lage integrale cultuurhistorische betekenis.

In en in de directe omgeving (straal 250 m) van het onderhavige bestemmingsplangebied bevinden zich geen archeologische monumenten of waardevolle archeologische terreinen.

Op ca. 150m ten zuiden van het onderhavige plangebied is in 2010 een archeologisch bureau- en booronderzoek uitgevoerd. Hier waren de oorspronkelijke beekbedradingen grotendeels verstoord.

Los van het genoemde onderzoek zijn wel op globaal dezelfde locatie (vindplaats 514) in 1931 vuursteenafslagen en een kling aangetroffen.

Figuur: Uitsnede CHW met plangebied in de zwarte cirkel

Conclusie

Het onderhavige bestemmingsplan voorziet in een directe mogelijkheid tot realisatie van de vormwijziging en uitbreiding van de stal. Op basis van de informatie op de Cultuurhistorische Waardenkaart Ede is de kans klein dat tijdens de beoogde werkzaamheden belangrijke archeologische resten worden geraakt. Uitvoering van de bestemming zal niet leiden tot onevenredige aantasting van archeologische waarden. Gezien de lage archeologische verwachting en de lage integrale cultuurhistorische betekenis van het plangebied is een beschermende planologische regeling niet noodzakelijk.

De meldingsplicht bij Onze minister, namens deze de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, van een zaak die in het plangebied wordt aangetroffen en waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat het een archeologische vondst betreft, blijft van kracht (Erfgoedwet 2016, artikel 5.10).

2.10 Cultuurhistorie

Het plangebied is momenteel in gebruik als agrarisch bedrijf.

Het plangebied ligt in een gebied van lage integrale cultuurhistorische waarde. Het onderhavige bedrijf wordt gevormd door een boerderij (oorspronkelijk uit de eerste helft van de 20ste eeuw) en een reeks van naoorlogse opstallen. Het gaat om kleinere en grote bouwwerken van representatief agrarisch karakter zonder dat deze een bijzondere kwaliteit of zeldzaamheidswaarde hebben. Voordat er een erf op deze plaats kwam, stond er - zo blijkt uit de kaarten van de tweede helft van de 19de eeuw - een schaapskooi.

+ = locatie Zecksteeg 40, mint groen = lage cultuurhistorische waardering

Figuur: Uitsnede CHW

In het bijgevoegde figuur is het bestemmingsplangebied te zien, zoals weergegeven op de Cultuurhistorische Waardenkaart, kaartbijlage integrale waardering. De mintgroene kleur geeft het laag gewaardeerde gebied weer (lichtgroene kleur middellaag gewaardeerd gebied en geel middelhoog gewaardeerd). Het plangebied ligt ten oosten van het Doesburgerveen in het oostelijk

ruimtelijke onderbouwing bij omgevingsvergunning 2018W2632, Zecksteeg 40, Ede

deel van het lage gedeelte van de Gelderse vallei, heeft een nat karakter en bestaat voornamelijk uit graslanden met lage begroeiing. Niet ver ten westen van het complex loopt tegenwoordig de A30.

In en in de directe omgeving van het onderhavige bestemmingsplangebied bevinden zich geen monumenten of waardevolle opstallen.

Conclusie

Het onderhavige bestemmingsplan voorziet in een directe mogelijkheid tot een wijziging van het bouwvlak. Gezien de lage integrale cultuurhistorische betekenis van het plangebied is een beschermende planologische regeling niet noodzakelijk.

2.11 Water

Beleid/regelgeving

Het gemeentelijke beleid qua water staat beschreven in het Gemeentelijk Rioleringsplan 2018 - 2022, Verbindend water. Dit plan is een gezamenlijk product van Gemeente Ede en Waterschap Vallei & Veluwe. De belangrijkste gidsprincipes voor de omgang met water, die in het Gemeentelijk rioleringsplan worden beschreven zijn:

- We streven naar een duurzame en gezonde stad
- We blijven gebruikt water hygiënisch verantwoord verwerken
- We houden schoon water schoon
- We hanteren de trits 'vasthouden, bergen en dan pas afvoeren van regenwater'
- We gebruiken regenwater waar het valt
- We benutten de inrichting van de openbare ruimte
- We gebruiken water om de herkenbaarheid van woonmilieus te versterken

In het Bouwbesluit 2012 is in artikel 6.18 aangegeven dat de perceeleigenaar de eerste verantwoordelijkheid heeft voor de opvang van hemelwater. Afkoppeling van daken gebeurt bij voorkeur via zichtbare afvoer en infiltratie en wel om de volgende reden:

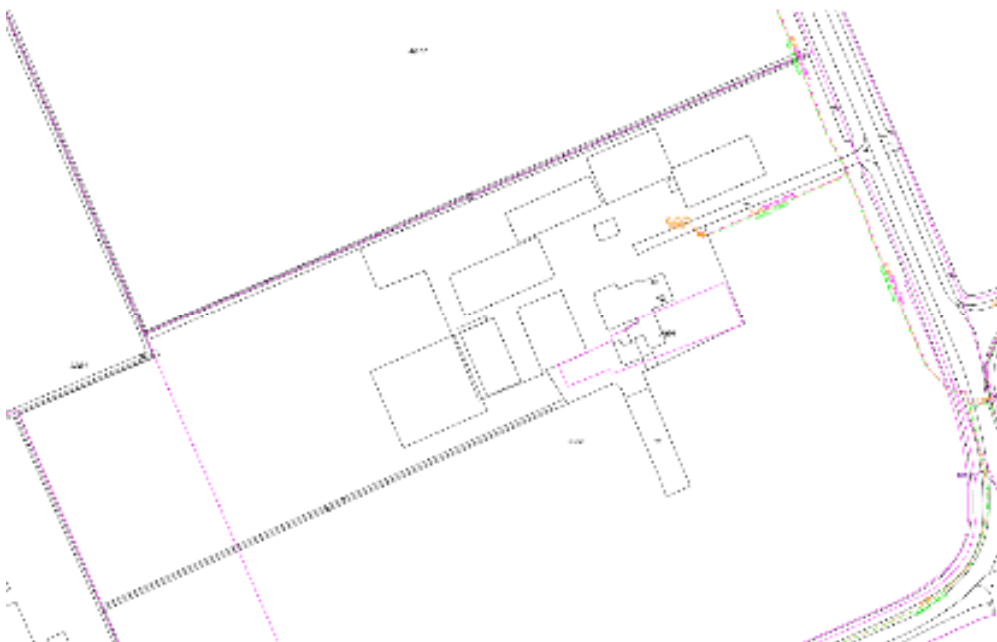
- foutieve afkoppeling zichtbaar (voorkoming bodemvervuiling)
- bewustwording burger
- verbeteren kwaliteit leefomgeving

Op grond van artikel 10.33 Wet milieubeheer hebben Gemeenten de zorgplicht ten aanzien van de inzameling en het transport van stedelijk afvalwater, dat vrijkomt bij de binnen het grondgebied van de gemeente gelegen percelen. Percelen die, gerekend vanaf de kadastrale perceelsgrens, op 40 m van de gemeentelijke riolering liggen zijn verplicht aan te sluiten. Percelen die op een grotere afstand liggen moeten een individuele zuiveringsvoorziening (IBA) aanleggen, die voldoet aan de wettelijke eisen vastgelegd in het Besluit lozing afvalwater huishoudens en de bijbehorende Regeling lozing afvalwater huishoudens. Op basis van doelmatigheid kan hier in bepaalde gevallen van afgeweken worden.

Situatie plangebied

Het plangebied ligt niet in een beschermingszone voor riooltransportleidingen, waterbergingsgebieden, watergangen of waterkeringen van het waterschap. Het plangebied ligt ook niet binnen een drinkwaterbeschermingsgebied of de grondwaterfluctuatietoneel.

Aan de oostzijde van het perceel ligt gemeentelijke drukriolering. Hiervoor is een zakelijk recht van opstal gevestigd, waarin beperkingen voor het gebruik van de strook zijn vastgelegd. De zone met gemeentelijke drukriolering vormt geen belemmering voor de geplande nieuwbouw.

Figuur Ligging gemeentelijke drukriolering op grens gemeentelijk en particulier perceel

Aan de oost- en zuidrand van het perceel ligt een A-watergang met beschermingszone (Zecksloot), die op de Legger van het waterschap is opgenomen. Op het perceel liggen C-watergangen. Indien wijzigingen plaatsvinden aan de watergangen dient hiervan een melding te worden gedaan bij het waterschap dan wel een keurvergunning te worden aangevraagd, tenzij wordt voldaan aan de Algemene regels van de Keur.

